

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 13 november 2002

Nr 913—922

INNEHÅLL

Nr		Sidan
913	Lag om ändring av elsäkerhetslagen	4083
914	Lag om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen	4085
915	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av den nordiska överenskommelsen om samordning av pensionsrätt enligt statliga pensionsordningar och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen	4088
916	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av överenskommelsen med Konungariket Kambodja om samarbete mellan Finland och Kambodja inom ett markanvändnings- och markförvaltningsprojekt.	4089
917	Handels- och industriministeriets förordning om tillsättning av vitaminer och vissa andra ämnen i livsmedel	4090
918	Inrikesministeriets förordning om ändring av inrikesministeriets arbetsordning	4093
919	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av stöd för jordbruksgrödor (cap-stöd) för år 2002	4094
920	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av förskott på dikobidrag, förskott på tjurbidrag och bidrag för stutar, förskott på slaktbidrag och tilläggsstöd samt bidrag per tacka, dess lfa-tillägg och tilläggsstöd för år 2002	4095
921	Skattestyrelsens beslut om storleken av resekostnadsavdrag vid beskattningen för 2002	4096
922	Skattestyrelsens beslut om den undre gränsen och uppbördsraterna för förskott	4097

Nr 913

Lag

om ändring av elsäkerhetslagen

Given i Helsingfors den 8 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i elsäkerhetslagen av den 14 juni 1996 (410/1996) 18 § 1 mom. samt
fogas till 11 § ett nytt 2 mom., till 18 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir
3 mom., till 19 § ett nytt 2 mom., till 20 § ett nytt 3 mom., till 27 § ett nytt 3 mom., till 31 §
ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., samt till lagen en ny 33 a § som
följer:

11 §

I fråga om erkännande av formell behö-
righet och yrkesmässiga kvalifikationer som
har förvärvats i en annan medlemsstat som
hör till Europeiska ekonomiska samarbets-
området tillämpas dock Europeiska gemen-

skapens relevanta direktiv på det sätt som
bestäms närmare genom förordning av mini-
steriet.

18 §

Distributionsnätsinnehavaren skall i de fall
som ministeriet bestämmer i sitt register föra

RP 86/2002
EkUB 17/2002
RSv 116/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/42/EG

in uppgifter om elanläggningar som har tagits i bruk som nya anslutningar på dennes ansvarsområde.

Certifieringsbesiktningarna och de periodiska besiktningarna av en elanläggning skall i de fall som ministeriet bestämmer anmälas till elsäkerhetsmyndighetens register eller till den distributionsnätinnehavares register på vars ansvarsområde elanläggningen är belägen. Genom förordning av ministeriet bestäms närmare om anmälan.

19 §

Med avvikelse från vad som sägs i 1 mom. skall den anmälan om certifieringsbesiktning som avses i 18 § 2 mom. göras av den som utför besiktningen. Om denne försummar sina skyldigheter eller är förhindrad att fullgöra dem, skall elanläggningens innehavare sörja för att anmälan görs.

20 §

Den anmälan om periodisk besiktning som avses i 18 § 2 mom. görs av den som utför besiktningen. Om denne försummar sina skyldigheter eller är förhindrad att fullgöra dem, skall elanläggningens innehavare sörja för att anmälan görs.

27 §

Om det vid tillsynen konstateras att märkningarna av en produkt som saluförs är

felaktiga eller bristfälliga på basis av de bestämmelser som har meddelats med stöd av 15 §, har elsäkerhetsmyndigheten rätt att kräva att sådana ändringar görs i märkningarna av produkten eller i produkten eller i tillverkningen av den att kraven uppfylls.

31 §

Om de upplysningar om elmateriel som avses i 1 mom. inte ges elsäkerhetsmyndigheten på uppmaning eller om det förekommer betydande brister i dem, har elsäkerhetsmyndigheten rätt att tillfälligt eller bestående förbjuda tillverkning, saluförande, försäljning eller annan överlåtelse av produkten.

33 a §

Om elsäkerhetsmyndigheten har grundad anledning att misstänka att en elanläggning avviker från kraven på så sätt att den medför fara enligt 5 §, har myndigheten rätt att låta utföra besiktning av elanläggningen eller bestämma att elanläggningens innehavare skall låta besikta elanläggningen.

Om elsäkerhetsmyndigheten låter besikta en elanläggning och den visar sig vara farlig på det sätt som avses i 1 mom., får elsäkerhetsmyndigheten ålägga innehavaren av elanläggningen att ersätta kostnaderna för besiktningen.

Denna lag träder i kraft den 15 november 2002.

Helsingfors den 8 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 914

L a g**om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen**

Given i Helsingfors den 8 november 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs om frågor som är nödvändiga för verkställigheten av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS-ordningen), nedan gemenskapens förordning.

nens verksamhet motsvarar det som förutsätts i EMAS-ordningen,

4) *behörigt organ* ett organ enligt artikel 2 punkt u i gemenskapens förordning, som ansvarar för registreringen av organisationen och andra uppgifter enligt gemenskapens förordning,

5) *ackrediteringssystem* ett av ett ackrediteringsorgan lett system enligt artikel 2 punkt r i gemenskapens förordning för att ackreditera och utöva tillsyn över miljökontrollanter.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *EMAS-ordningen* miljölednings- och miljörevisionsordningen enligt gemenskapens förordning,

2) *organisation* en instans enligt artikel 2 punkt s i gemenskapens förordning, exempelvis en sammanslutning, myndighet eller del av dessa,

3) *miljökontrollant* en person eller instans enligt artikel 2 punkt q i gemenskapens förordning, som kontrollerar att organisatio-

3 §

Deltagande i EMAS-ordningen

EMAS-ordningen står öppen för frivilligt deltagande av varje organisation som önskar förbättra sina övergripande miljöprestanda. Ibrukttagandet av EMAS-ordningen förutsätter att organisationen registrerar sig hos det behöriga organet.

Bestämmelser om förutsättningarna för registrering av organisationer finns i artikel 3.2 i gemenskapens förordning. Deltagande i EMAS-ordningen förutsätter efter registreringen sådana fortsatta regelbundna åtgärder

RP 88/2002
MiUB 7/2002
RSv 114/2002

Europeiska parlaments och rådets förordning nr 761/2001, EGT nr L 114, 24.4.2001, s. 1

som avses i artikel 3.3 i gemenskapens förordning.

4 §

Miljökontrollanter

Miljökontrollanterna skall vara ackrediterade i enlighet med bilaga V till gemenskapens förordning. Över miljökontrollanternas verksamhet utövas tillsyn på det sätt som bestäms i bilaga V till gemenskapens förordning. Närmare bestämmelser om miljökontrollanternas uppgifter finns i bilaga V till gemenskapens förordning. I miljökontrollanternas verksamhet enligt denna lag skall därutöver iakttas vad som bestäms i språklagen (148/1922) samt i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

5 §

Ackrediteringssystemet

Mätteknikcentralen är det ackrediteringsorgan som ackrediterar miljökontrollanterna och utövar tillsyn över deras verksamhet på det sätt som bestäms i artikel 4 i och bilaga V till gemenskapens förordning. Mätteknikcentralen skall föra en sådan förteckning över miljökontrollanterna och omfattningen av deras ackreditering som avses i artikel 7 i gemenskapens förordning.

6 §

Behörigt organ

Finlands miljöcentral är det behöriga organ som avses i artikel 5 i gemenskapens förordning och som handhar alla ärenden vilka enligt gemenskapens förordning hör till dess uppgifter, exempelvis registrering av organisationer, tillsynen som avses i gemenskapens förordning och förande av förteckning.

7 §

Registrering av organisationer

Finlands miljöcentral registrerar en organisation i enlighet med artikel 6 i gemenskapens förordning, om organisationen upp-

fyller de krav som avses i gemenskapens förordning, och tilldelar den ett registreringsnummer. Före registreringen skall Finlands miljöcentral vid behov begära utlåtande av behöriga övervakningsmyndigheter om huruvida verksamheten följer gällande miljölagstiftning. Finlands miljöcentral för en sådan förteckning över de registrerade organisationerna som avses i artikel 7 i gemenskapens förordning.

I artikel 6 i gemenskapens förordning bestäms när Finlands miljöcentral kan låta bli att utföra en registrering och när den antingen tillfälligt eller permanent kan avregistrera en organisation. Om organisationen inte kan registreras eller om avsikten är att avregistrera organisationen, skall Finlands miljöcentral ge organisationen och de intressenter som avses i artikel 2 punkt p i gemenskapens förordning tillfälle att bli hörda innan beslut fattas. Beslutet skall delges på det sätt som anges i lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966).

8 §

Användning av logotyp

En registrerad organisation kan använda en sådan logotyp som avses i artikel 8 i och bilaga IV till gemenskapens förordning i sammanhang som anges i artikel 8 i förordningen.

9 §

Tillsyn

Finlands miljöcentral skall undersöka de missförhållanden i en registrerad organisations miljövard som kommit till centralens kännedom. Finlands miljöcentral kan för detta ändamål be den regionala miljöcentralen granska organisationens verksamhet och ge ett utlåtande i ärendet.

Organisationen är skyldig att lämna Finlands miljöcentral eller den regionala miljöcentralen tillräckliga uppgifter för att det skall kunna utredas om organisationen har följt de krav som ställs i gemenskapens förordning.

10 §

Avgifter

För registrering av en organisation, åtgärder i samband med förandet av registret och ackreditering av miljökontrollanter enligt denna lag får en avgift tas ut. Avgiftens storlek bestäms enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och med stöd av den i förordning av berörda ministerium.

11 §

Ändringssökande

I beslut som Finlands miljöcentral och Mätteknikcentralen fattat i enlighet med denna lag får ändring sökas genom besvär på det sätt som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

12 §

Straffbestämmelse

Bestämmelser om straff för marknadsföringsbrott finns i 30 kap. 1 § strafflagen (39/1889).

Den som använder en logotyp som avses i 8 §, trots att organisationen inte är införd i

registret, eller i strid med artikel 8.3 i gemenskapens förordning använder logotypen på produkter eller förpackningar eller i samband med jämförande påståenden om tjänster skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för överträdelse av *lagen om frivilligt deltagande i miljölednings- och miljörevisionsordningen* dömas till böter.

13 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse

Denna lag träder i kraft den 15 november 2002.

Genom denna lag upphävs lagen den 29 december 1994 om frivilligt deltagande för industriföretag i miljöstyrnings- och miljörevisionsordningen (1412/1994).

En anläggning som registrerats enligt lagen om frivilligt deltagande för industriföretag i miljöstyrnings- och miljörevisionsordningen anses ha blivit registrerad enligt denna lag, och en miljökontrollant som har ackrediterats innan denna lag träder i kraft kan vara verksam som miljökontrollant enligt denna lag. På organisationen och miljökontrollanten tillämpas gemenskapens förordning och denna lag.

Helsingfors den 8 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Jouni Backman*

Nr 915

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av den nordiska överenskommelsen om samordning av pensionsrätt enligt statliga pensionsordningar och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen

Given i Helsingfors den 8 november 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Den i Stockholm den 1 juni 2001 ingångna överenskommelsen mellan Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige om samordning av pensionsrätt enligt statliga pensionsordningar, som riksdagen godkänt den 16 november 2001 och som republikens president godkänt den 30 november 2001, är i kraft från den 1 mars 2002 så som därom avtalats.

2 §

Lagen den 30 november 2001 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den nordiska

överenskommelsen om samordning av pensionsrätt enligt statliga pensionsordningar (1127/2001) träder i kraft den 13 november 2002.

3 §

De bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 13 november 2002.

Helsingfors den 8 november 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Nr 916

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av överenskommelsen med Konungariket Kambodja om samarbete mellan Finland och Kambodja inom ett markanvändnings- och markförvaltningsprojekt.**

Given i Helsingfors den 8 november 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde, föreskrivs:

1 §

Den i Bangkok den 23 august 2002 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Konungariket Kambodjas regering om samarbete inom ett markanvändnings- och markförvaltningsprojekt, som godkänts av republikens president den 12 juli 2002, är i kraft från den 22 september 2002 så som därom har avtalats.

2 §

Bestämmelserna i överenskommelsen är i kraft som förordning.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 13 november 2002.

Helsingfors den 8 november 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Minister *Suvi-Anne Siimes*

(Överenskommelsen finns till påseende och kan erhållas hos utrikesministeriet, som även lämnar uppgifter om den på finska och svenska)

Nr 917

**Handels- och industriministeriets förordning
om tillsättning av vitaminer och vissa andra ämnen i livsmedel**

Given i Helsingfors den 30 oktober 2002

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995):

1 §

Förordningens tillämpningsområde

Utöver vad som bestäms i förordningen den 14 april 1972 om tillsättning av vitaminer och vissa andra ämnen i livsmedel (281/1972), iakttas bestämmelserna i denna förordning.

Denna förordning gäller inte sådana grupper av dietiska produkter om vars näringsinnehåll det har meddelats närmare bestämmelser.

2 §

Standardisering av näringsämnesinnehållet

Tillsättning av vitaminer eller mineralämnen i sedvanliga livsmedel är tillåten om den tillsatta mängden är sådan att den enbart ersätter en förlust som uppstår vid framställningen eller jämnar ut en naturlig variation i tillverkningsämnet.

3 §

Allmänna tillsättningsstillstånd

Tillsättning av vitaminer och vissa andra ämnen i följande livsmedel är tillåten på de villkor som anges i bilagan:

1) tillsättning av C-vitamin i juice, saft, nektar och motsvarande koncentrat, i bär- och fruktbaseade efterrätter, i potatismosprodukter samt i pastiller och tuggummi,

2) tillsättning av kalcium i juice, saft, nektar och motsvarande koncentrat,

3) tillsättning av järn och vitaminer av grupp B i frukostprodukter av spannmål,

4) tillsättning av jod i koksalt och koksaltprodukter,

5) tillsättning av A-vitamin eller betakaroten samt D-vitamin i sådana bredbara matfetter som avses i rådets förordning (EG) nr 2991/94,

6) tillsättning av D-vitamin i mjölk och flytande mjölkprodukter samt

7) tillsättning av kalcium och D-vitamin i laktosfria mjölk-, soja- eller spannmålsbaseade flytande preparat.

4 §

Meddelande om tillsatsen i förpackningspåskrifterna

På förpackningar med livsmedel enligt 3 § skall det tydligt uppges att vitaminer eller andra näringsämnen har tillsatts i livsmedlet. Någon särskild anteckning om standardisering enligt 2 § får inte göras.

Mängden tillsatt näringsämne uppges då så

stor som den minst är den sista användningsdag som anges på förpackningen eller den dag som bäst före-datumet anger.

Dessutom uppges vid behov för vilken konsumentgrupp det berikade livsmedlet är avsett. Om det kan befaras att det för någon konsumentgrupps del föreligger risk för alltför stort intag av tillsatt näringsämne, skall till förpackningspåskrifterna fogas en ändamålsenlig bruksanvisning eller varningstext.

Helsingfors den 30 oktober 2002

Minister *Jari Vilén*

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2002.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets beslut av den 5 februari 1998 om tillsättning av vitaminer och vissa andra ämnen i livsmedel (113/1998).

Överinspektör Anne Haikonen

Livsmedel	Näringsämne	Rekommenderad mängd av tillsatt näringsämne i 100 gram av det konsumtions färdiga livsmedlet
Juice, saft, nektar och motsvarande koncentrat	C-vitamin	25—60 mg
	Kalcium	120 mg
Bär- och fruktbaserade efterrätter	C-vitamin	25—60 mg
Potatismosprodukter	C-vitamin	25—60 mg
Pastiller och tuggummi	C-vitamin	50—500 mg
Frukostprodukter av spannmål	Tiamin	1—1,4 mg
	Riboflavin	1—1,8 mg
	Niacin	15—17 mg
	Järn	6,5 mg
Koksalt och koksaltprodukter	Jod	2,5 mg
Bredbara matfetter	A-vitamin	500—1000 µg omräknat i retinol
	Beta-karoten	500—1000 µg omräknat i retinol
	D-vitamin	10 µg vitamin D3
Mjölk och flytande mjölkprodukter	D-vitamin	0,5 µg vitamin D3
Laktosfria mjölk-, soja- eller spannmålsbaserade flytande preparat	D-vitamin	0,5 µg vitamin D3
	Kalcium	120 mg

Nr 918

**Inrikesministeriets förordning
om ändring av inrikesministeriets arbetsordning**

Given i Helsingfors den 7 november 2002

I enlighet med inrikesministeriets beslut
fogas till 39 § inrikesministeriets arbetsordning av den 12 juni 2000 (580/2000) en ny 8
a-punkt och till 40 § 1 mom. en ny 8 a-punkt som följer:

39 §

Kanslichefens beslutanderätt

Kanslichefen avgör ärenden som gäller

8 a) utfärdande av skriftlig varning som
avses i 24 § statstjänstemannalagen till en
tjänsteman som utnämnts av statsrådet, mi-
nistern eller kanslichefen,

40 §

*Ärenden som chefen för en avdelning och
chefen för en fristående enhet har
beslutanderätt i*

Chefen för en avdelning avgör, om inte
annat bestäms nedan, ärenden som gäller

8 a) utfärdande av skriftlig varning som
avses i 24 § statstjänstemannalagen till andra
tjänstemän vid avdelningen än sådana som
nämns i 39 § 8 a-punkten,

Denna förordning träder i kraft den 13
november 2002.

Helsingfors den 7 november 2002

Inrikesminister *Ville Itälä*

Kanslichef Kari Häkämies

Nr 919

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av stöd för jordbruksgrödor
(cap-stöd) för år 2002**

Utfärdat i Helsingfors den 8 november 2002

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av stöd för jordbruksgrödor (cap-stöd) för år 2002	85/02	8.11.2002	13.11.2002

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariégatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 8 november 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Lantbruksråd Olli-Pekka Peltomäki

Nr 920

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande

om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av förskott på dikobidrag, förskott på tjurbidrag och bidrag för stutar, förskott på slaktbidrag och tilläggsstöd samt bidrag per tacka, dess lfa-tillägg och tilläggsstöd för år 2002

Utfärdat i Helsingfors den 8 november 2002

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av förskott på dikobidrag, förskott på tjur bidrag och bidrag för stutar, förskott på slaktbidrag och tilläggsstöd samt bidrag per tacka, dess lfa-tillägg och tilläggsstöd för år 2002	86/02	8.11.2002	13.11.2002

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 8 november 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Lantbruksråd Olli-Pekka Peltomäki

Nr 921

Skattestyrelsens beslut**om storleken av resekostnadsavdrag vid beskattningen för 2002**

Utfärdat i Helsingfors den 4 november 2002

Skattestyrelsen har med stöd av 93 § 2 mom. inkomstskattelagen den 30 december 1992 (1535/92) förordnat, att avdraget för resekostnader mellan bostaden och arbetsplatsen beräknas, då såsom billigaste fortskaffningsmedel betraktas annat än allmänna trafikmedel, som följer:

1 §

Då den skattskyldige använder för arbetsresan mellan bostad och arbetsplats fortskaffningsmedel som han äger eller innehar, är avdragets belopp:

bil	0,20 euro per kilometer
motorcykel	0,12 euro per kilometer
moped	0,07 euro per kilometer
cykel	75,00 euro per år

2 §

Då den skattskyldige använder för ovan nämnd resa en bil som arbetsgivaren äger

eller innehar, är avdragets belopp 0,17 euro per kilometer.

3 §

Då den skattskyldige använder för ovan nämnd resa annat än ovan i 1 och 2 § avsett fortskaffningsmedel, beviljas avdraget på basis av en tillförlitlig utredning om kostnaderna.

4 §

Detta beslut träder i kraft den 15 november 2002.

Helsingfors den 4 november 2002

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Byroinspektör Toni Immanen

Nr 922

Skattestyrelsens beslut
om den undre gränsen och uppbördsraterna för förskott

Utfärdat i Helsingfors den 5 november 2002

Skattestyrelsen har med stöd av 6 § 2 mom.2 punkten lagen om förskottsuppbörd av den 20 december 1996 (1118/1996) beslutat:

1 §

Undre gräns för förskott

Förskott fastställs inte, om dess belopp skulle vara mindre än 170,00 euro.

2 §

Förskottets uppbördsrater

Förskott uppbärs, beroende på förskottets storlek, i två eller flera jämnstora rater med en cents noggrannhet som följer:

Förskottsbelopp som uppbärs euro	Antal uppbördsrater	Uppbörds månader
170,00—500,00	2	mars och september
över 500,00 men högst 1 700,00	3	februari, juli och november
över 1 700,00 men högst 10 000,00	6	februari, april, juni, augusti, oktober och december
över 10 000,00	12	januari—december

3 §

Uppbörd av ändrat förskott

Vid ändring av förskott med stöd av 24 § lagen om förskottsuppbörd skall det ändrade förskottet, minskat med beloppet av de redan förfallna förskottsraterna, uppbäras i jämnstora rater. Raterna för ett förhöjt eller nytt förskott uppbärs beroende på förskottets storlek och på ändringens tidpunkt med iakttagande i tillämpliga delar vad i 2 § har stadgats om antalet uppbördsrater och uppbörds månader. Raterna för ett nedsatt förskott uppbärs under samma uppbörds må-

nader under vilka man bestämt att uppbära raterna före nedsättningen. Om det ändrade förskottet efter avdrag av beloppet av de redan förfallna förskottsraterna är mindre än 170,00 euro, uppbärs det i en rat den andra kalendermånaden efter ändringen av förskottet.

4 §

Ikraftträdelse och tillämpningen

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2003.

Nr 922

Beslutet tillämpas vid uppbörd av förskott för andra än de samfund som avses i 3 § och de samfällda förmåner som avses 5 § inkomstskattelagen (1535/1992) från och med de förskott som fastställs för år 2003.

Med detta beslut upphävs Skattestyrelsens beslut om den undre gränsen och uppbördsraterna för förskott (1089/2001).

Helsingfors den 5 november 2002

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör Irma Korpela